

“Duajini armiq të tuaj” - Rruga drejt ngjashmërisë me Perëndinë!

E DIELA II E LLUKAIT

“Duajini armiq të tuaj” - Rruga drejt ngjashmërisë me Perëndinë!

Në Katedralen “Ngjallja e Krishtit” në Tiranë u kremtua sot Liturgjia Hyjnore e së Dielesë II të Llukait, nën drejtimin e Fortlumturisë së Tij, Kryepeshkopit Joan, në bashkëmëshim me Episkopin e Amantias, Hirësinë e Tij Ignat.

Fragmenti i Ungjillit sipas Llukait 6:31-36 na tregonte për Zotin Krisht që fton nxënësit e Tij në një dimension që tejkalon drejtësinë njerëzore; dashurinë për armiq të, bekimin e atyre që na mallkojnë dhe të bërit mirë ndaj atyre që na urrejnë.

Predikimin e kësaj të Diele e mbajti Episkopi i Amantias, Hirësi Ignati, i cili e ndërliidhi mesazhin e pjesës ungjillore me thirrjen themelore të Krishterimit për t’u bërë “bij të të Lartit”.

Duke iu referuar parimit të njohur si “Rregulli i Artë” - “Bëjuni të tjerëve ashtu siç do të donit t’ju bëjnë ata juve”, Hirësi Ignati theksoi se kjo fjalë e Krishtit nuk është thjesht një rregull etik për marrëdhëniet njerëzore, por një kriter i thellë i jetës shpirtërore.

Njeriu thirret ta shohë tjetrin jo sipas përfitimit, statusit apo qëndrimit të tij ndaj nesh, por duke e vendosur veten në vendin e tij. I pasuri të mendojë si i varfëri, mësuesi si nxënësi, eprori si vartësi, kleriku si besimtari dhe ai që ka pushtet si ai që ndodhet nën pushtetin e tij. Në këtë mënyrë, drejtësia shndërrohet në një marrëdhënie të vërtetë njerëzore.

Por, siç theksoi Hirësi Ignati, Krishti na kërkon diçka edhe më të lartë se drejtësia – dashurinë e përsosur.

“Duajini armiq të tuaj” nuk është një këshillë për të harruar të keqen apo për të mohuar të vërtetën. Është thirrje për të mos lejuar që e keqja e tjetrit të prodhojë të keqe brenda nesh. Mund të mos pajtohem me dikë, mund të kundërshtojmë idetë dhe veprimet e tij, por dashuria ndaj personit nuk duhet të ketë kufij.

Në këtë kuptim, dashuria e krishterë është aktive: fal, duron, shërben, bën mirë, nuk ushqen armiqësi dhe nuk e mban të keqen si borxh në zemër.

Hirësi Ignati e ilustron këtë të vërtetë përmes figurës së kopshtit shpirtëror. Nuk mjafton të çrrënjoshim ferrat e pasioneve; në vendin e tyre duhet të mbjellim virtytet. Errësira nuk largohet vetëm duke e dëbuar atë, por duke lejuar që drita të hyjë. Po kështu, urrejtja nuk mposhtet vetëm duke thënë “mos urre”, por duke kultivuar dashurinë.

Një nga imazhet e predikimit ishte ai i trenit që ka dalë nga binarët. Zgjidhja nuk është vetëm të diskutohet pafundësisht se përse doli nga rruga, por ta rikthesh në binarë. Dhe binarët që Krishti i ka vendosur për jetën njerëzore janë të qartë:

“Bëjuni të tjerëve ashtu siç do të donit t’ju bëjnë ata juve.”

Pikërisht për këtë arsye, kjo fjalë e Krishtit është njohur si Rregulli i Artë.

Në përfundim të Liturgjisë Hyjnore, Fortlumtura e Tij, Kryepeshkopi Joan, u ndal veçanërisht te urdhërimi i Krishtit: “Duajini armiq të tuaj”, duke e lidhur atë me misterin e krijimit të njeriut sipas ikonës dhe ngjashmërisë së Perëndisë.

“Në Bibël thuhet se njeriu u krijua sipas ikonës dhe ngjashmërisë së Perëndisë. Ikona ndodhet në çdo njeri. Ndoshta është e errësuar tek ne, por ikona ndodhet”, theksoi Kryepeshkopi.

Por çfarë është ajo që e bën njeriun të ngjashëm me Perëndinë?

Përmes një ngjarjeje të ndodhur nga jeta e Shën Paisit të Madh, Kryepeshkopi Joan solli përgjigjen e kësaj pyetjeje.

Shën Pasi i Madh, një prej asketëve të shquar të shkretëtirës, kishte një nxënës i cili u largua nga manastiri dhe më pas filloi të predikonte kundër krishterimit. Megjithatë, Shën Pasi nuk pushoi së luturi për të. Pas një viti lutjesh të

vazhdueshme, iu shfaq Krishti dhe e pyeti përse lutej për një prej armiqve të Tij.

Shën Paisi iu përgjigj se pikërisht për këtë njeri po lutej.

Dhe Krishti i tha: “Pais, je bërë i ngjashëm me Mua”.

Kjo është tema qendrore e mesazhit ungjillor të kësaj të Diele.

Ajo që e bën njeriun të ngjashëm me Perëndinë është dashuria. Dhe kulmi i kësaj dashurie është aftësia për të dashur edhe atë që nuk na do.

Sepse, siç na kujton vetë Krishti: “Nëse doni ata që ju duan, çfarë hiri keni? Edhe mëkatarët duan ata që i duan”.

Prandaj, urdhërimi për të dashur armiqtë nuk është një ideal i paarritshëm, por një rrugë konkrete e shndërrimit shpirtëror. Është mënyra përmes së cilës njeriu, duke luftuar egon, urrejtjen dhe armiqësinë, rikthen në vetvete shkëlqimin e ikonës hyjnore.

Dhe pikërisht këtu qëndron sfida dhe njëkohësisht madhështia e jetës së krishterë:

Të mos lejojmë që urrejtja e tjetrit të ndryshojë zemrën tonë.

Të mos i përgjigjemi së keqes me të keqe.

Të duam edhe ata që nuk na duan.

Sepse dashuria për armiqtë nuk është dobësi; është shenja më e lartë e ngjashmërisë së njeriut me Perëndinë.

Katedralja “Ngjallja e Krishtit” Tiranë, 4 tetor 2026

[Radio “Ngjallja”](#)